

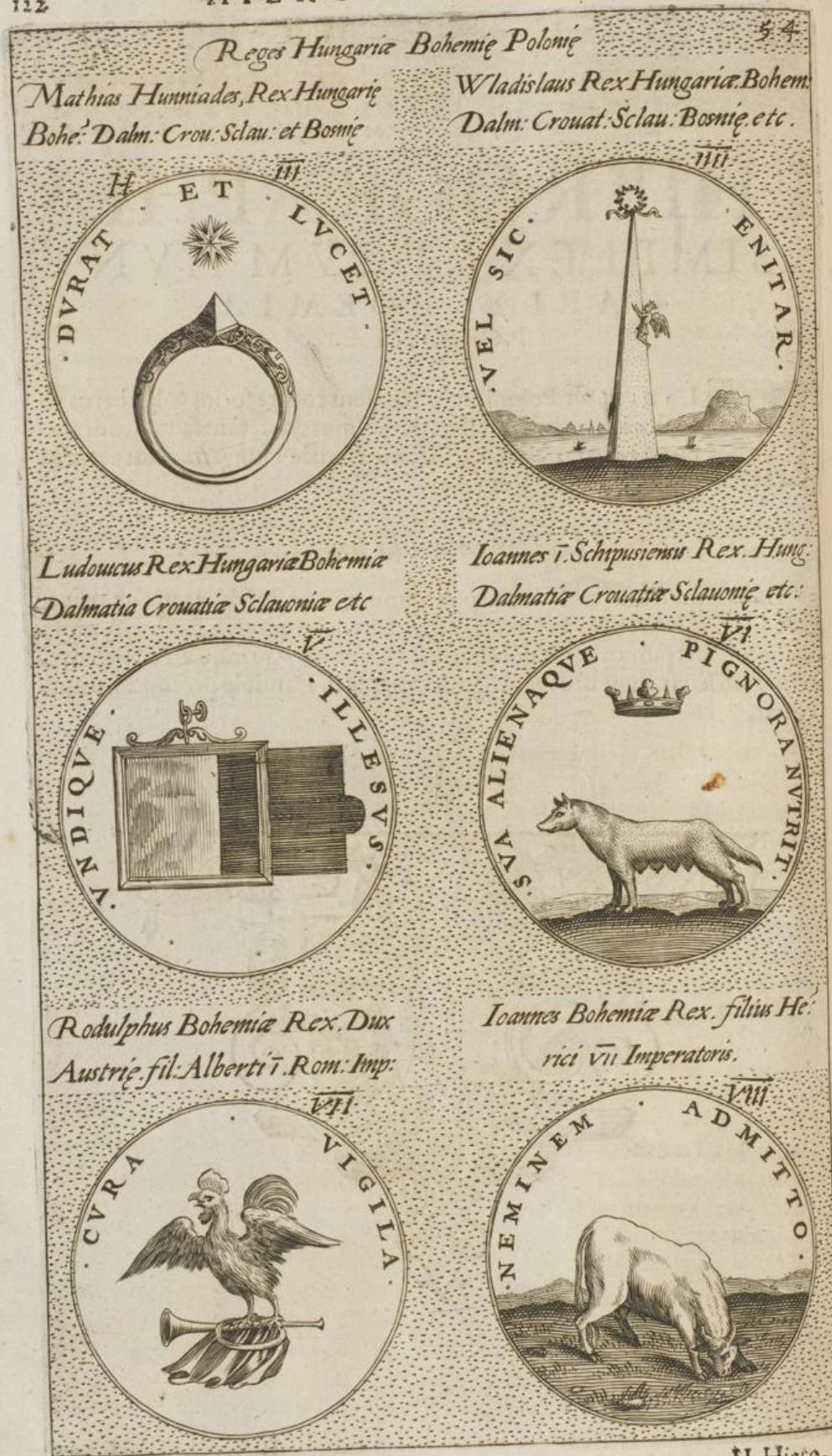
I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGVM HVN- GARIÆ, BOEMIÆ, POLONIÆ.

VLADISLAI Poloni audacia ingens contra socios & Barbaros ab Historicis colitur. Quibus si credimus; non tam falso, quam ambitione dictum ab eo est: Memore vindice Hungaria restituetur in pristinam dignitatem.

II. Hierographia simplex.

Ladislaus Austrius, Alberti posthumum fata ostendere tantum regnis hereditariis. Nam Imp. Fridericus impuberem educavit: puberem mors occupavit. Arcanum regiae potestatis & voluntatis, quanquam adolescens, celandum scivit. Et ut Brutus in ligno cavo, ipse in Danubio profundo, altum celavit.

II. Hiero.

III. Hierographia simplex.

MATTHIAS ex carcere, imò morte eluctatus penè de se, Durat, inquit; & quod non tantam viveret, sed & regnaret, imò vinceret: Lucet, inquit, licet de Annulo videatur loqui, in cuius pala Adamas, quo non tacite, invictum se esse gloriatur.

54.

IV. Hierographia simplex.

Huic natura & fortuna opposuerunt Uladislaus Polonum ex Elizabetha Austriaca, ferocem & ipsum, vel juventa, vel iudicio Bohemorum, à quib. in regnum, Georgio Boebracio subvectus est. Graviter id Matthiam tulisse ferunt, qui cum Austria, Bohemiam spe devorarat. Uladislaus nihil fortuna aut iracundia æmuli motus regnum suscepit, vel in cœlum, si scansile esset: aut ipse non esset implumis, ascensurus. Nam cum Austris, cognatis suis, quodam tempore, Hungariae causa, simultates exercuit. Quocirca alatus ille Genius, qui ad apicem & coronam emititur; Angelus non est; sed cupiditas, omnia, regni parandi amplificandi causa, tentandi.

V. Hierographia simplex.

Speculum in theca illæsum, significat animi integritatem, in corpore, quo tegitur, integro. Hoc autem de se voluit sentire vulgo homines: quod antè natus sit, quam natura cutem pelle teget, membrana, inquam, frustra. Nam ut ante diem natus; ita & mortuus in fuga, cum Turcis imparatus & imprudens congressus.

VI. Hierographia simplex.

Ita conatus est adversarios pacare. Nam cum ab altera factione, & studiis Turcarum adjutus regnū Hungariæ invasisset Zepusius, Lupa gentilitia signavit Numisma, forte hoc non cogitans: illud, quod dicebam, agitans magis. Nam ut Lupa non suos tantum catulos, generis pignora alit & lactat, verum etiam gemellos Martis nutrit; ita se fore, omnibus Hungarum eundem, non his tantum, qui defenderant, sed & qui offenderant, demonstrant.

VII. Hierographia simplex.

Mascula sententia. Cura Remp. qui regnas. Et cum alii quietem capiunt, tu vigila. Onus. n. Ætna gravius sustines. Carteris somnolentis: tibi quieto esse non licet. Somnus, tum non somnians, apud Homerum. Agamemnoni consopito simile quid in autem insurrit. Hic Rodolfus loquitur, non tam aliis, quam sibi, imò & aliis rerum dominis. Rodolfo succinit ales Martius, in Lituo displodens guttur, & ipso sonoro ac Marito. Et dormitis Christiani Principes. Si vos non excitat tuba Imperatoris (scio de Rodolfo Alberti filie ista nos accepisse) evolvat è stratis, quo, nescio, veterno graves, aut bello levès, terror Turcarum.

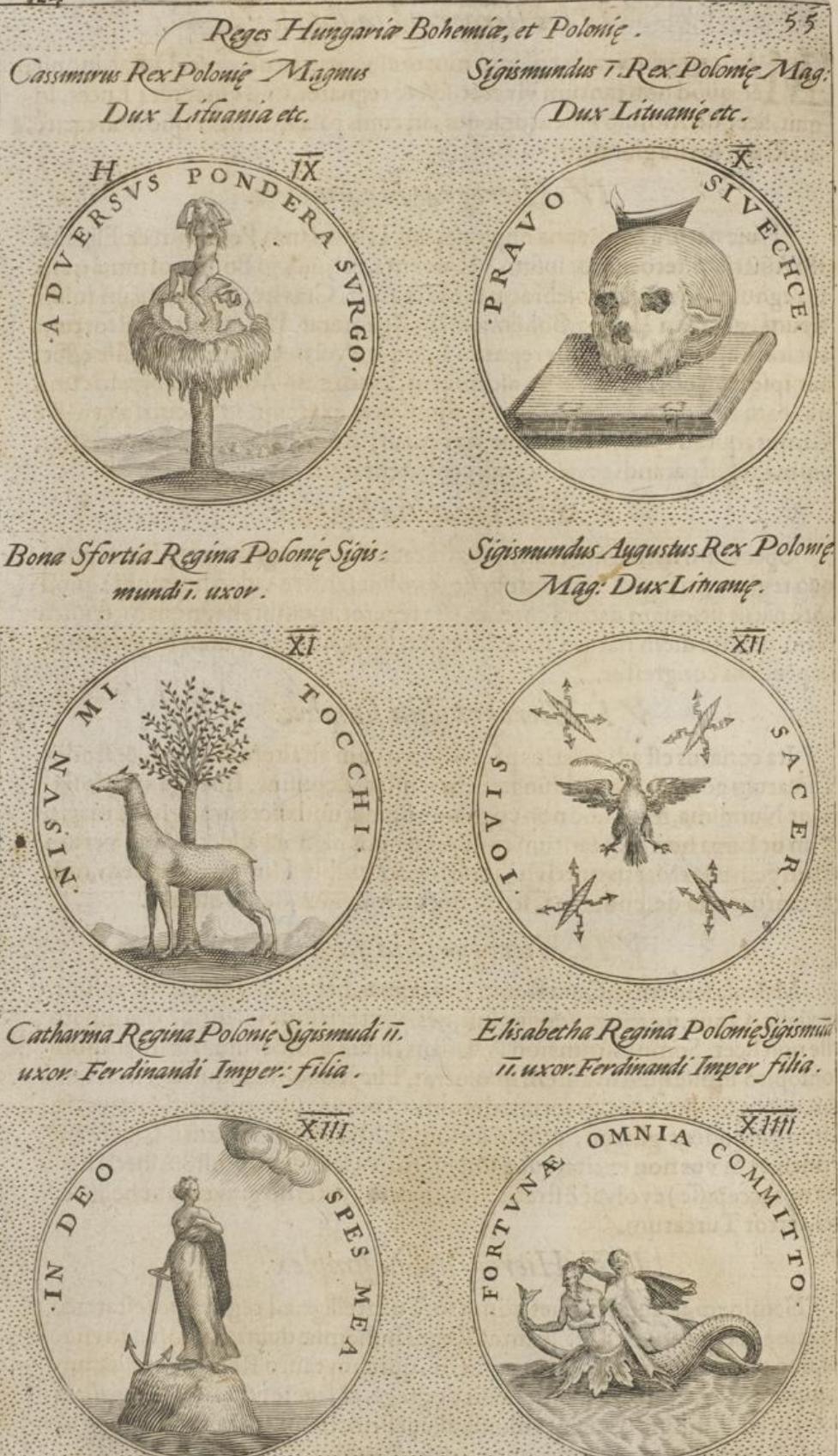
VIII. Hierographia simplex.

Neminem, inquit Joannes, admitto. Tu intellige, ad regiam potestatem, quæ impatiens confortis est. Nam ad Regni Bohemiarum delicias, quosvis invitavit, non tantum admisit, ut taurus fuerit, qui cum tauri Regem munificum compararit. Præsertim cum hic nō sit de grege, at segete certamen. In pascua n. totus est diffusus. Quin & voluisse alicui Principum cedere, certis pactis, fama est, regno, quo indignior comparatio, & minus vera oratio est.

HIEROGRAPHIA

124

55

IX. Hierographia simplex.

CASIMIRVS II. cognomen justi invenit, cuius colo em, multi Princi-
pum clementiuntur. Cur quod non simulant, non faciunt? Nam vera
virtus altè radices agit: Simulata, citò arescit nullo nixa fundamento. Cate-
rūm Rex sui similes habere voluit plurimos. Hinc illa Palma advertus pon-
dera, exsurgens, ut intelligent, quos virtutis desiderium teneret, difficultas de-
terret: Justi, nequidem totum orbem, si collabatur, elisurum caput. Nam vi-
des mundi machina Palmam premi non opprimi. Et supra Machinam, qui
jam æternitatis index est, sedere mulierem nudam, id est, veram non fuca-
tam virtutem: quæ etiam laniat comas, ab æmulis irritata vel exacerbata;
superior tamen erit temporis & hominum injuriis.

55.

X. Hierographia simplex.

Calvaries est mortis meditatio: quam Philosophia, cuius liber subjectus
magister est, plurimum facere cōvincit, ad regiam cupiditatem comprimen-
dam: & conditionem humanam, variis casibus obnoxiam, sapienter conso-
landam. Igitur non injuria, ex cerebro, lampas lucet: quæ de oculis vanæ aut
impiæ mentis, caliginem depellat. Quid agis? Eram, quod es. Quid moliris?
Eris quod sum. Quantò rectius, mortalis cum sis, mortis memor, Deo pare-
res immortali? Symbolum enim latinitate donatum, nihil aliud vult; quam
nos meminisse in tempore, justi judicii Divini.

XI. Hierographia simplex.

Cervam Hercules, quod Diana sacra, nec in certamine violavit. Et quanti
Trojanis constitit, ciearem pro fera in Latio imprudentibus sauciæ? Hæc
Bona vel fando acceperat, vel legendō dīdicerat. Induit igitur Cervæ perso-
nam, Regina cum esset: capistrum enim maritale, imò regale est, quo de-
vincta Regi Poloniæ, aut hinnuli potius, ætatem tūm virentem & vigentem
non celans: & sub arboris pacificæ, Maritum pacis custodem intelligens,
umbra, Nemo me tangat, inquit, quod ex Petrarcha. Tutaq; inter exteris
vixit reverentia maritali. Mortuo marito, fuerunt, qui similitates fererent,
ac foverent: inter matrem & filium, quæ catula fuit in patriam, cum detri-
mento filii, reditus. Quod exemplum documento sit Regibus & Principib.
quadruplatores, regiæ pestes, ab aula abigendi, ignavum fucus.

XII. Hierographia simplex.

Insigne Regum Poloniæ, Aquilæ quædam species est. Et receptum est in-
signia referri inter Hieroglyphica, nec malè: redeunt enim unde originem
sumserunt. Mirum igitur non est Aquila Regem delectatum: & quod stu-
diosus esset pacis, ea: quæ pacem, parta victoris præstaret. Hanc autem
oculis objicit, quem rostro tenet, surculus palmarum. Jam fulmine Aquilam non
tangi Plinius asserit. Hic quadrifariam coruscans fulgur Aquila non pavet,
id est, quem jam dicebam Aquila delectari, iratos & armatos vicinos fert ad-
modum sedatè.

XIII. Hierographia simplex.

Uni Sigismundo ordine duas elocavit filias Imp. Ferdinandus, infelici utramq; fato, Catharina Anchoræ sacræ, id est Crucis Christi innixa, velut Icione, in Deo (inquit) spes mea. Nihil facilius dictione. Sed multi sese impediunt in executione. Quis enim in Deo verè spem collocat? & non potius in bonis caducis? imò malis perennibus,

XIV. Hierographia simplex.

Nympha hæc, aut si quæ Nereidum, quam Triton, quo nescio transportat prioris conjugis sororem representat: eamq; jam viduo Regi desponsam. Fortunæ enim inquit, omnia committo, in regnum alienum, sola Regis fide nixa, transiens, haud secus, ac qui, fragili vitam & fortunas committentes rati, in vastum se precellosumq; dedunt mare.

Reges

Reges Poloniae.

Henricus Valesius, Rex Poloniae filius

Henrici II Regis Francorum.

56

Stephanus Bathorius, Rex Poloniae

Magn. Dux Lituan. Princ. Transil.

Anna Regina Poloniae, Sigismundi I.

Regis filia Stefani Regis uxoris.

Reges Damaru et Suecoru.

Fridericus Danie Noruegic Selan.

dia Gothisc Rex.

Sigismundus III. Rex Poloniae Sue-

ciae Gothiae, Selandie Vandaliae.

XVIIII

Christianus Danie Noruegic Selan.

dia Gothisc Rex.

L 4

XV. Hiero.

XV. Hierographia simplex.

56. **Q**uos hic subjectos Soli cernis; oculos esse mihi persuasit, qui scalpsit.
Videre profectò oculorum est. Sed quid ex capite evulsi videant non video. Dicit autem Rex: Non cognoverunt p̄r̄sentem lucem. Eruit igitur Rex? Non cadit in tantum Regem, tanta crudelitas. Nam qui non cognoscunt; erudiendi sunt, non necandi. Pæna est p̄fraftis & obstinatis ingeniis: Mitibus ad p̄nitentiam receptus. Ego maluissim vespertilio[n]es esse, non quod alia defūnt animantia, quæ lucem fugiunt. Sed quod vespertilio[n]um temeritas noctu invalescit. Tentant aërem, quot vix tellus sustinet. Et volitans, si Plinio credimus, geminos pullos secum deportat, sui similes, egregia genetrix. Jam Alciatus debitores, scribit vespertilio[n]es appellati, quod interdiu latitent: noctu prodeant foras. Si obēratos, vespertilio[n]es recte appellamus, qui metu creditorum latitant; cur non damnatos omnes? aut audentes damnanda? Noctu enim involant in bona bonorum: aut vitæ dolum parant, vim in tentant, & majori longè, quām illi, licentia grassantur, increbrescentibus tenebris. Cæterū sive sint oculi extra corpus, aut in corpore tenebricoso; Rex queritur, de temporis sui & civium malevolentia. Semper vulgo homines, mutationes rerum querunt: & Principib. male, si nequeant facere, dicunt. Horum lividos oculos Rex indignabundus perstrinxit. Quamvis enim Regum sit, teste magno Rege, benefacere & malè audire; dictu tamen mirum est, ut leviter dicta, iniquè ferant, & gravissimè frequenter puniant. Jam tempus, quo Henricus secundus, in Gallia regnaret, in novatores rerum illapsum est, quorum causas dūm cognosceret, in tanta claritate, non potuit obstupescere tantam, actam densam caliginem.

XVI. Hierographia simplex.

Papavera somnium conciliant: regni curæ depellunt. Illorū manipulum, & hujus signum vides. Symbolum ut parum latinum est; ita rudioribus non obscurum. Italicum est.

XVII. Hierographia simplex.

Mordet Regina hominem, non de plebe aliquem; sed qui amorem simulans, maximo & incredibili mœrore eam conficeret. Nam Crocodilus, quē interfecit, huic illacrymatur. Unde tritum sermone vulgi proverbium: Crocodili lacrymæ.

XIX. Hierographia simplex.

Tres coronæ, totidem regna manifestè significant. Et quid certius, quām cœlitus dari sublimia? cùm nihil boni sit, quod non à summo illo & æterno Bono, veluti perenni fonte manet? Erat Sigismundus eo tempore, Rex Poloniæ & Suetiæ. Et erant, qui illi Moschoviam desponderent, p̄ se fortassis regnum cœli suspexit.

I. HIERO.